

Baka István „vidám üzenetei”

A költő munkahelye két évtizeden át a „Kincskereső” című gyermekirodalmi folyóirat szerkesztősége volt. A versrovatot gondozta, ám saját verseivel nemigen terhelte a folyóiratot.

Önmagát azonban szerkesztői mivoltában sem tagadta meg. Igen gyakran küldte üzeneteit, kéréseit vers formájában a szerkesztőség titkárnőjének, R. Helgának. Hogy a lét nagy kérdéseivel birkózó költőtől nem volt idegen a játékos humor, arról tanúskodnak ezek a többnyire egy szelet papírra kézzel írott munkahelyi üzenetek.

1981 februárjában szabadságra, majd utána Kincskereső ankéttra ment, és ezt így tudatta:

Építéslet

Itt jártam én, költő,
 Kik már emberöltő
 Ezzel többnyire nem terem,
 S ha nem szembeöltő,
 Kintlén én, hogy ott ő,
 Anatalakodon levedem.
 És most öt meg hettő
 Napot víve ettől
 Nem leled csak hűlt helyem.

De máhos egy hétre
 Mészek a Nyíringerbe,
 S kiene sok Kincskereső,
 Tegged hát ezért le
 Antalomra vigye,
 És ha eljő az idő,
 Belovagol erte
 Az, aki ezt képte.
 Ha csak meg nem gebed ő.

Stephanus Szegediensis
 poeta laureatus Hungariorum
 maximus

Km. 1981-ik estendő 13-ik klmáriusában.

Episztóla

Itt jártam én, költő
 Kit száz emberöltő
 Egynél többször nem terem,
 S ha nem szembeötlő,
 Közlöm én, hogy ott ő,
 Asztalkádon levelem,
 És most őt meg kettő
 Napot véve ettől
 Nem leled csak hűlt helyem.

De mához egy bétre
 Megyek a Nyírségbe,
 S kéne sok Kincskereső,
 Tegyed hát ezért le
 Asztalomra végre,
 És ha eljő az idő,
 Belovagol érte
 Az, aki ezt kérte,
 Ha csak meg nem gebed ő.

Stephanus Szegediensis
 poeta laureatus Hungariae
 maximus

Kr. u. 1981-ik esztendő 13-ik februáriusában

Stephanus Szegediensis időnként Majakovszkijjá alakult:

Helga!

Dobcsányi
 keres
 Vargha Balázs
 cikkeket.
 Tudsz
 ró-
 luk?
 V. Majakovszkij

Egy ízben Grezsa Ferenc főszerkesztővel akarta megbeszélni, hol rendezzék a szokásos évi Kincskereső táborát. A főszerkesztő azonban már nem volt bent az irodájában, így született az

Epigramma

Én a Ferót keresém, ám ő elhagyta a várost,
 Szentest táján jár, és semmit sem üzent,
 Így hát hétfőn kellene őt felhívni megint, mert
 Nem tudjuk, hogy hol táborozunk ismét,

*Am én akkor már Szekszárdon időzöm, ezért csak
Miska vagy Ön, hölgyem, tárgyalhat vele majd.*

Horatius

Az üzenetekben néha takarékoskodott a szavakkal:

*Dógomvan
Róbert Gida
(10 után jövök)*

- és a magánhangzókkal:

*Hlg!
Imntm bz, d gy rn bl
vsszjuk
Stvn*

Olykor Zrínyi Miklós stílusában tudatta lapzárta előtti ténykedését:

*Itt valék, s magammal vittem volt az
februári journal anyagát, hogy váramban
tüzetes vizsgálódásoknak vetném alá.
Hétfőn pitymallatkor vissza hozandom,
hogy alkalmas időben a typographus
kezeibe helyeztessék.
Most pedig otthonomba térek, hogy az
környülállások és balcsillagzatom mián fél-
beszakadott époszomat véghez viendjem.
gróf Zrínyi Miklós
Sors bona, nihil alagút!*

Egyszer hivatalos kiküldetésben Szarajevóba utazott:

Liebe Fürstin!

*Már előállt az udvari hintó, mely a pálya-
udvarra röpitend, hogy útra kelvén, meg-
tekintsem az én hűséges, jövődő boszniai
alattvalóimat. A hétvégét Szarajevóban
fogom tölteni. Ha visszatérendek, hétfőn
(Blaumontag) a délutáni órákban teszem
tiszteletemet jövődő birodalmam délmagya-
rországi Hauptstadtjában. Szeged hol
nem volt, hol nem lesz.
Ferencz Ferdinánd*

Az utolsó verses üzenet előzménye: a szerkesztőségben elfogyott a Radex (gépelési hibák javítására szolgáló papír). Az állandó budapesti lakással rendelkező titkárnőt bízták meg a fővárosi beszerzéssel, mivel a Radex heteken át hiánycikk volt Szegeden. Ámde a hivatalsegéd közben mégis tudott szerezni Radexet. Történt mindez 1986-ban, a Tiszatáj betiltása után.

Ad Helgam

Ó, titkárnök gyöngye, te, azt üzenik teneked, hogy
 Járhatsz bár a kies Duna partján fent, Budapesten,
 Ám bámulhatod ottan a reklámok zuhatagját,
 Szívhat szürke leget, mit szmognak tisztel az angol,
 Ámde Radex nem kell, ne keresd, töltsd mással idődet,
 Mert van az itt Szegeden, hol a bús Tisza jégbe fagyott már,
 S nincs Tiszatáj, csak a Kincskereső, a kisöccs nyöszörög még,
 Nincs se erény, se remény, de Radex, az van, ne busulj hát,
 És ne keresd, megvették, holnap a Pannika hozza.

Horatius

Ezt az időmértékes üzenetet is Horatiusként jegyezte a költő, aki nem tudott rossz verset írni – még tréfából sem.

R. H.

PATAKI FERENC: ZRÍNYI ÉS A VADKAN (Az Égtájak célkeresztjén címlapja, 1984)